

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

Nové Město na Moravě
srpen 2005

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Nejsvětější Panna Maria, uchráněná od jakékoli poskvrny dědičné viny, byla po skončení svého pozemského života vzata s tělem i duší do nebeské slávy, kde se již podílí na slávě vzkříšení svého Syna, předjímajíc vzkříšení všech údů jeho Těla a byla vyvýšena Pánem jako královna všeho tvorstva, aby se dokonaleji připodobnila svému synu, Pánu pánů a vítězi nad hříchem a smrtí (KKC čl. 974, 966)

„Pak se objevilo na nebi veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy“ (Zj 12,1)

„Od této chvíle mě budou blahoslovit všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí.“ (Lk 1,48-50)

Rok uplynul a my jsme zase blíže věčnosti. Připomene nám to naše kostelnická pout', slavnost Nanebevzetí, kterou neprožíváme v kostele. K této slavnosti se shromáždíme venku pod modrou oblohou. Sejdeme se na místě, kde odpočívají tělesné schránky našich předků. Chtěl bych, abychom si společně uvědomili to nejhlubší na této slavnosti. Tyto okolnosti a hluboká symbolika vytváří zvláštní klima pouti v Novém Městě.

Slavíme den radosti, kdy náš pohled zalétá k nebi do věčnosti. Tam všichni putujeme. Panna Maria je už v cíli svého života.

My si dnes chceme uvědomit, že to není něco, co už je za námi, co se stalo téměř před 2000 lety. To co slavíme, je živé a aktuální. My i zde na místě odpočinku našich drahých, mezi hroby s tělesnými schránkami uvědomujeme, že není ve skutečnosti živých a mrtvých. Naše víra nás poučuje, že v Bohu všechno žije. Před prahem smrti i za ním. Všichni tvoříme jediné velké společenství CÍRKVE, rodinu dětí Božích. Rodina dětí Božích putující (to jsme my, co žijeme v čase ve smrtelném těle), trpících (duše v očistci) a vítězná radující se církev ve slávě (nebe).

Pokusme se o letošní poutní slavnosti, až budeme stát v těch okolnostech zvláštního místa oslavy, uvědomit si, že zde stojíme uprostřed velikého a živého tajemství společenství svatých. Naši prarodiče, naše babičky a dědové, naši přátelé, to všechno je živé přítomno v Bohu. Otec Jan Daněk

Modlitba přináší pokoj a důvěru

Pokud se budeš opravdu modlit, vznikne v tobě hluboký pocit důvěry. Budou tě provázet andělé, kteří ti odhalí smysl všeho stvoření. (Evagrius).

Vedle pokoje je největším plodem modlitby důvěra. Tato důvěra dává nahlédnout, že všechno co je, je dobré. Pro Evagria je modlitba vnitřní souhlas s bytím, vyslovení ano vlastnímu životu, světu a způsobu jak byl stvořen. I když řadou věcí trpím a život vůbec neprobíhá hladce, přesto v modlitbě zakouším, že v hloubi je všechno dobré. Když v sobě zakouším Boha, ztratí všechny trampoty na důležitosti. Pro svůj životní osud mnohdy nemám vysvětlení, přesto v hloubi duše cítím, že všechno je dobré. Prožívám důvěru, že Bůh který mě zformoval je stále při mě a že vše vede k dobrému. Důvěra vyvěrající z modlitby se pak rozprostírá i na všechny kolem. To ve mně posiluje důvěru, že i oni jsou v jádře dobří a Bůh je s nimi.

Při modlitbě mě budou doprovázet andělé. Anděl, jenž hledí na Boží tvář, otevírá i mé oči pro Boží tajemství. Dá mně nahlédnout i do smyslu stvoření. Ukáže mně, že se ve stvoření zrcadlí jeho Tvůrce a že je možné skrze stvořený svět zakoušet Božího ducha a Boží lásku. Můj zrak zaostří tak, že ve všem rozpoznám Boha. Budu vnímat krásu rostlin a objevím v nich Boží něžnost. Na podzim se budu obdivovat pestrobarevnému listí a v něm spatřím krásu Boha. Hory mě budou upomínat na Boží vznešenost, na jeho svatost a velikost. Má modlitba nebude uzavřena jen v komůrce mého srdce, ale rozestře se na všechno co uvidím, uslyším, čeho se dotknu, k čemu přivoním a co ochutnám. Andělé mě zavedou do umění, které mně ukáže cestu jak ve všem zakoušet a prožívat Boha.

(Anselm Grün – Otcové Pouště)

Milé děti,

dlouho jsme si spolu nepovídali.

Tak to teďka trošku napravíme. Je srpen a všichni určitě víte, že v srpnu je na našem kostelíčku pouť. Je to slavnost Panny Marie Královny. Letos vychází na 21. srpna. Slavíme to, že naše Maminka je v nebi korunovaná na královnu. To je velká sláva. Však taky Maria celým svým životem žila tak, že opravdu Královnou byla. Ale ne tou pyšnou, nafoukanou, jakou bychom si mohli představovat z pohádek. Ona byla úplně obyčejně dobrá a hodná. Žila bez hříchu, tak jak chtěl Bůh. Snažila se vždycky plnit Jeho vůli, říkat mu každým svým skutkem „ano“. V tom se jí máme podobat. Poslechněte si tenhle příběh:

Jeden misionář cestoval rychlým japonským vlakem a po cestě se modlil breviář. Při jednom prudkém pohybu vlaku mu z knihy vyklouzl obrázek Panny Marie a spadl na podlahu. Naproti seděl malý chlapec a ten se pro obrázek sehnul. Byl zvědavý, jako všechny děti, a tak si ho napřed pořádně prohlédl.

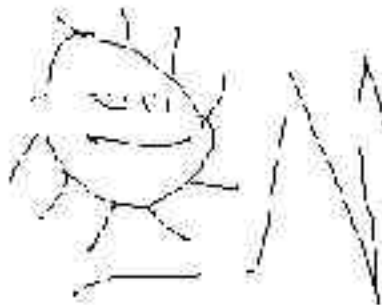
„Kdo je ta krásná paní?“ zeptal se misionáře.

„To je...moje matka,“ odpověděl kněz po krátkém zaváhání.

Chlapec se podíval na něj, pak ještě jednou na obrázek.

„Moc se jí nepodobáš,“ řekl potom.

Misionář se usmál: „Vidíš, a přece se celý život snažím, abych jí byl aspoň trochu podobný.“

Komu se snažíš podobat TY?

Tak vám přeji ještě krásný měsíc prázdnin a snažme se podobat se naší Mamince.

Vaše kamarádka

Maria a všední den

Podívejme se na Boží matku Marii. Vždyť nejen o ní, ale ani o svém Spasiteli nemáme žádný podrobný životopis. Evangelia jsou příležitostné zprávy. Říkájí nám mnoho, ale vůbec nelíží životopis Kristův, natož Mariin, jak lidsky a občansky vypadal. Přesto víme dost a naše obrazotvornost nám vydatně pomáhá, abychom si dovedli představit všechno podstatné z Mariina způsobu života. Představme si ji jako prostou ženu řemeslníka z chudých vrstev palestinského obyvatelstva. Jak uklízí, pere, vaří, chodí pro vodu, jak sedá u mlýnku, aby připravila mouku na denní

chléb, je v jednom kole každodenních povinností. Vysvitne nám, že její svatost na kterou i evangelia narážejí, nebyla v tom, že Maria konala nějaké neobyčejné věci nýbrž v tom, že všechny obyčejné věci konala neobyčejně dobře a správně. V práci i modlitbě, o samotě i mezi lidmi.

A právě to se chce i po nás. Úctu a lásku k Panně Marii musíme projevit nejen v kostele, ale i ve všedním životě. Když nás nepovznáší společná mariánská píseň, ale hučí nám do uší rachot strojů, hluk v kanceláři nebo dětské povykování. Právě zde se máme osvědčit.

Když se lopotíme s prací, když nás leccos dráždí k zlosti na lidi kolem nás nebo na nás samé.

Bída našeho křesťanství spočívá v rozporu mezi nedělí a všedním dnem. Náš úkol je v tom, abychom ten rozpor stále překonávali. Jeden moudrý muž napsal: „Neštěstí našeho věku není v tom, že existují bezvěrci, nýbrž v tom, že naše víra není silnější.“ A jestli se nám zdá, že síly zla jsou ve světě na postupu, pak doznejme, že jsme nechali zlo proniknout do nás samotných a tím i do světa. Co proti tomu dělat? Zamyslet se nad svým všedním dnem. Nad tím, jak v něm plníme Kristův příkaz lásky. Může nám stačit, že nevráždíme, nekrademe, nepodvádíme? Dokážeme se stejně tak zdržovat i nesvárů, pomluv, nesnášenlivosti a neústupnosti,

nedbalosti v plnění svých úkolů, samolibé přecitlivělosti, náladovosti, lhostejnosti k druhým? Umíme rozeznat své viny i v takovémto zpovědním zrcadle?

Podle slov Páně máme být solí země. Ta sůl země je v tom, že máme do neklidu vnášet pokoj, do křivd spravedlnost, do sobectví a lhostejnosti lásku. Dnes i zítra, v rodině i v práci. Zkrátka, vytrvale přenášet svou nedělní víru do každodenního života. A to je nesnadný křesťanův všední den. Pro jeho posvěcení si chodíme do kostela za Kristem. Maria rozdíl mezi chrámem a všedním dnem neznala. Ale zná nás a ví, že pro nás to je úkol těžký. Prosme ji, aby se přimluvila u Syna za milost víry a radostné srdce pro náš zítřejší den.

P. Simajchl - Maria a dnešní životní styl

Biblická soutěž pro celou farnost

Otázky pro skupinu do 15 let

1. Čím vojáci korunovali Ježíše?
2. Kolik dní se Ježíš zjevoval svým učedníkům po svém zmrtvýchvstání?
3. Prvním papežem byl:
a) Petr b) Jan c) Ondřej
4. Který apoštol zradil?
a) Tomáš b) Jidáš c) Matouš
5. Synové Adama a Evy byli? (2b)
6. Rodiče Jana Křtitele byli: (2b)
7. Co viděli mudrci na východě?
8. Jak dlouho Josef s Marií hledali Ježíše v Jeruzalémě?
9. Kdo pokřtil P. Ježíše v Jordánu?
10. Kdo byl vhozen do jámy plné lvů?

Otázky pro skupinu nad 15 let

1. Který prorok varoval Izraelský lid před vyhnáním do cizí země?
2. Jak se jmenoval číšník, který dokončil stavbu chrámu po návratu z Babylónského zajetí?

3. Vyjmenujte 5 svátečních svitků hebrejského kánonu: (5b)
4. V jaké knize je napsáno Horské kázání?
5. Který soudce žádal od Hospodina důkaz, že ho Hospodin posílá soudit lid?
6. Jak se jmenoval vůdce lidu, který vedl partyzánskou válku proti Řekům?
7. Vyjmenujte kmeny Izraele: (za každý správně určený kmen jeden bod)
8. S jakou ženou zcizoložil král David?
9. Napište jméno autora, který napsal evangelium a Skutky apoštolů.
10. Jak se jmenuje muž, který vrátil Pavlovi zrak?

Svoje odpovědi odevzdejte na podepsaném papíře do krabičky v kostele nejpozději do 15. srpna.

Odpovědi na položené otázky najdete v Bibli (český ekumenický překlad). Každá odpověď má hodnotu jednoho bodu, pokud není v závorce uvedeno jinak. Body se sčítají a na závěr soutěže

výherce získá zajímavou cenu.

Správné odpovědi s pořadím jednotlivých účastníků budou vyvěšeny s měsíčním zpožděním v kostele na nástěnce pod věží.

Plná účast na mši svaté

Přijímání eucharistie patří k plné účasti na mši svaté. Křesťan, který se účastní mše svaté a nepřistupuje ke stolu Páně bez vážného důvodu, si nutně musí položit otázku, jak je to s jeho vztahem k Ježíši.

Na základě slov sv. Pavla: „Kdo by tedy jedl chléb Páně nebo pil z kalicha Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Proto musí člověk sám sebe zkoumat, a tak ať chléb jí a z kalicha pije. Kdo totiž jí a pije, a tělo Páně nerozlišuje od obyčejného chleba, jí a pije si odsouzení.“ (1 Kor 11,27-29) Je třeba

si uvědomit, že kdo chce přijmout Krista v eucharistickém přijímání, musí být ve stavu milosti. Je-li si někdo vědom, že se dopustil těžkého hříchu, musí přijmout svátost pokání dříve, než přistoupí k přijímání (KKC 1385, 1415).

Nezapomínejme však na to, že i lehké hříchy duši člověka škodí a dělají ji méně prostupnou pro Boží milost. Proto má velký význam chodit ke svaté zpovědi častěji (např. jednou na měsíc) a poctivě litovat svých hříchů na začátku mše svaté při úkonu kajicnosti.

P. Jan Balík

O květině, která nechtěla kvést

Byla jednou jedna květina, která byla docela líná. Nerozkvétala na jaře, jako ostatní, protože jí to připadalo příliš namáhavé, radši si hověla ve svém vlastním teplíčku a pohodlí. Ale vždycky jí bylo líto, když se na ostatní květiny slétaly roje včel a jen na ni si nesedla ani jediná. Květina, která nekvetla, nevynikala totiž příliš krásou, a proto nebylo divu, že si jí nikdo ani nevšiml. A tak byla sama. Až jednou.... Na květinu si opatrně sedla včelka, patrně asi proto, že všechny ostatní květy byly už obsazené. Včelka odpočívala a už už chtěla odletět, když tu květina otevřela svůj kalich a přímo se zeptala: „Řekni mi, včelko, proč nejsem tak krásná, jako ty druhé?“ Včelka jí odpověděla: „Nesmíš tolik otálet s vděkem! Musíš každý den nastavit svou tvář slunci a být vděčná za každý paprsek, který ti pošle. Neboť

jedině jeho teplo způsobí, že rozkvetěš a pak budeš krásná.“ „Vyzkouším to,“ řekla květina. A když se včelka za pár dní vrátila, téměř květinu nepoznala. Kvetla v celé své kráse a kdekdo velebil její vůni. A co my? Nejsme příliš líní být vděční?

Maria, pomoz!

*Maria, pomoz, přišel čas,
milosná Matko, slyš náš hlas,
v nebezpečí a strádání
přímlyva Tvá nás ochrání*

*Lidská kde síla bezmocná,
Tvá kyne ruka pomocná,
neoslyš proseb dítek svých,
k Tobě tak vroucně lkajících.*

*Matkou se ukaž laskavou,
sešli nám v nouzi pomoc svou,
Maria, pomoz, přišel čas,
milosná Matko, slyš náš hlas!*

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	18.30	18.30
Bobrová	10.45	18.00			17.30

Svátky:

Neděle 14. srpna – kostelická pouť

Bobrová 7.45 hod.

Nové Město:

9:00 hod. (farní kostel)

10:30 hod. (kostelíček – oslavuje P. Vojtěch Suchý)

14:30 svátostné požehnání – o. Eduard Sedlický

Pondělí 15. srpna – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Nové Město 18:30

V týdnu po pouti nebudou v ostatních dnech mše svaté na kostelíčku, ale ve farním kostele sv. Kunhuty, protože farář bude týden na dovolené.

Diecézní pouť rodin a farností 2005

Brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle Vás srdečně zve na Diecézní pouť rodin a farností 2005

Žďár nad Sázavou – klášter, sobota 3. září 2005

Program:

9.00 příprava na bohoslužbu (svědectví rodin, zpívání s kapelou)

10.00 pontifikální mše svatá (celebruje biskup Vojtěch Cikrle)

11.30 program na podiu, zámeckých nádvořích a v zahradě:

(koncerty, loutkové divadlo, krátké přednášky s videoprojekcí pro rodiče a mládež, outdoorové aktivity, výtvarné dílny, soutěže, lukostřelba, pohádková zahrada, volná prohlídka muzeí)

15.45 závěrečná modlitba (požehnání, společná písnička)

v programu vystoupí: Petr Skoumal, folkové skupiny Bezefšeho a Svítání

Informace: www.crsp.cz, www.biskupstvi.cz/pastorace

Turistická výprava MAX Trosky 2005

V letošním roce jsme v Orlu vynechali tradiční sportovní soustředění a vydali se místo toho pod stany na turistický výlet na hrad Trosky a do Prachovských skal.

Po večerech zbyl čas kromě opekání špekáčků i na petangue, kubb, plážový fotbal a bowling. A díky krásnému počasí se vydařila i fotodokumentace celého výletu.

-tm-

